

2. Jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai ir Teisingumo Teismas nuspręstų, kad sprendimas pašalinti pasiūlymą pateikusį asmenį yra vienas iš sprendimų, kurių valstybei narei leidžiama priimti, ar pagal proporcingumo principą, nustatytą ES sutarties 5 straipsnyje, primintą Direktyvos 2014/24/ES 101 konstatuojamojoje dalyje ir Teisingumo Teismo pripažintą bendruoju Europos Sąjungos teisės principu, draudžiama nacionalinės teisės norma, kaip antai 2016 m. Įstatyminio dekreto Nr. 50 80 straipsnio 5 dalis, kurioje numatyta, kad, kai vykstant pirkimo procedūrai nustatoma, jog yra pašalinimo pagrindas, susijęs su nurodytu subrangovu, pasiūlymą pateikęs ekonominės veiklos vykdytojas visais atvejais pašalinamas iš pirkimo procedūros, net kai kiti subrangovai nėra pašalinami ir atitinka reikalavimus paslaugoms, pavestoms pagal subrangos sutartį, teikti, arba kai pasiūlymą pateikęs ekonominės veiklos vykdytojas nurodo, kad atsisako pasitelkti subrangovus, nes pats atitinka reikalavimus paslaugoms teikti?

⁽¹⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

2018 m. birželio 18 d. Hof van Cassatie (Belgija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Infohos / Belgijos valstybė

(Byla C-400/18)

(2018/C 301/23)

Proceso kalba: nyderlandų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Hof van Cassatie

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: Infohos

Kita kasacinio proceso šalis: Belgijos valstybė

Prejudicinis klausimas

Ar 1977 m. gegužės 17 d. Direktyvos 77/388/EEB⁽¹⁾ 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies f punktą (dabar – 2006 m. lapkričio 28 d. Direktyvos 2006/112/EB⁽²⁾ 132 straipsnio 1 dalies f punktas) reikia aiškinti taip, kad pagal jį valstybėms narėms leidžiama šioje teisės normoje numatyta atleidimą nuo mokesčio susieti su išimtinumo sąlyga, pagal kurią nepriklausomos grupės, teikiančios paslaugas ir ne nariams, privalo sumokėti visą PVM sumą ir už nariams suteiktas paslaugas?

⁽¹⁾ 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, 1977, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 23).

⁽²⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1).

2018 m. birželio 15 d. Consiglio di Stato (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Tedeschi Srl, veikianti savo vardu ir kaip laikinosios įmonių grupės įgaliotinė, Consorzio Stabile Istant Service, veikiantis savo vardu ir kaip laikinosios įmonių grupės įgaliotojas / C.M. Service Srl, Università degli Studi di Roma La Sapienza

(Byla C-402/18)

(2018/C 301/24)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Consiglio di Stato

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantai: *Tedeschi Srl*, veikianti savo vardu ir kaip laikinosios įmonių grupės įgaliotinė, *Conorzio Stabile Istant Service*, veikiantis savo vardu ir kaip laikinosios įmonių grupės įgaliotojas

Kita apeliacinio proceso šalis: *Università degli Studi di Roma La Sapienza*

Kita apeliacinio proceso šalis, pateikusi priešpriešinį apeliacinį skundą: *C. M. Service Srl*

Prejudicinis klausimas

Ar pagal įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas principus, nustatytus Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 49 ir 56 straipsniuose, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18⁽¹⁾ 25 straipsnyje ir 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/24⁽²⁾ 71 straipsnyje, kuriuose nenustatyti jokie subrangos sutarčių daliai ir subrangovams taikomų kainų sumažinimui taikytini apribojimai, ir pagal ES teisėje įtvirtintą proporcingumo principą draudžiama taikyti nacionalinės teisės normą viešųjų pirkimų srityje, kaip antai Italijos teisės normą, įtvirtintą *Decreto legislativo 12 aprile 2006, n. 163* (2006 m. balandžio 12 d. Įstatyminis dekretas Nr. 163) 118 straipsnio 2 ir 4 dalyse, pagal kurią subrangos sutarčių suma negali viršyti 30 procentų visos sutarties sumos, o pagal subrangos sutartis teikiamoms paslaugoms konkurso laimėtojas turi taikyti su juo sudarytoje sutartyje nurodytas vieneto kainas, sumažintas ne daugiau kaip dvidešimčia procentų?

⁽¹⁾ 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (OL L 134, 2004, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132).

⁽²⁾ 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/24/ES dėl viešųjų pirkimų, kuria panaikinama Direktyva 2004/18/EB (OL L 94, 2014, p. 65).

2018 m. birželio 19 d. Nejvyšší správní soud (Čekijos Respublika) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *AURES Holdings a.s. / Odvolací finanční ředitelství*

(Byla C-405/18)

(2018/C 301/25)

Proceso kalba: čekų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Nejvyšší správní soud

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja (kasatorė): *AURES Holdings a.s.*

Kita kasacinio proceso šalis: *Odvolací finanční ředitelství*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar galima manyti, kad paprastas įmonės administracijos buveinės perkėlimas iš vienos valstybės narės į kitą patenka į įsisteigimo laisvės sąvoką, kaip ji suprantama [SESV] 49 straipsnį⁽¹⁾?
2. Jei taip, ar [SESV] 49, 52 ir 54 straipsniams prieštarauja tai, kad pagal nacionalinę teisę neleidžiama kitos valstybės narės įmonei, kuri į Čekijos Respubliką perkelia savo verslo vietą arba administracijos buveinę, reikalauti leisti atskaityti mokesčių nuostolius, susidariusius toje kitoje valstybėje narėje?

⁽¹⁾ OL C 326, 2012, p. 47.